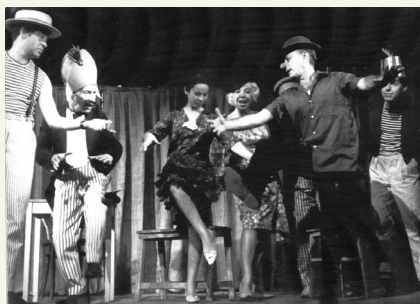

שמואל בונים, במאי וצייר (1919-1998)

"החמאם" ביפו: "תל אביב הקטנה" ו"המגילה" של איציק מאנגר. בונים עסק גם בכתיבה ובציור וספרי הבימוי שלו מלאים ברישומיו. הוא כתב ואייר ספרים רבים, בהם "נכנס לו רעיון בראש", "גיל העמידה" ו"כאן בונים". בין הספרים שאייר "ככה סתם" – שירי סשה ארגוב, "שבחי קלות הדעת" מאת נתן אלתרמן ועוד. ב-2000 יצא לאור אוסף מציוריו בשם "בונים מצייר" בעריכת דורון פולק. זכה בפרסים רבים, בהם "כינור דוד" (1965 ו-1997), פרס עיריית תל-אביב-יפו לאמנות הבמה (1966), פרס איציק מאנגר (1985) וב-1998 זכה בונים באות יקיר תל-אביב-יפו.

"המגילה" בבימויו של שמואל בונים
בתיאטרון "החמאם".

נולד בסרטוב שברוסיה, ובהיותו בן חמש-עשרה עלה עם משפחתו לארץ-ישראל. היה חבר קיבוץ יקום במשך ארבע-עשרה שנים. לימד ציור בבתי-ספר בחדרה וביים הצגות בקיבוץ. במסגרת שירותו בפלמ"ח ביים את להקת הצ'זבטרון וסגנון הבימוי שלו הטביע את חותמו במשך שנים רבות על הלהקות הצבאיות. למד בימוי ב"אולד ויק" שבלונדון. ב-1953 ביים בתיאטרון "הקאמרי" את הקומדיה "אחותי איילין", שזכה להצלחה רבה, ומאז ועד פרישתו לגמלאות היה במאי הבית של התיאטרון וביים במסגרתו יותר מארבעים הצגות, בהן "הלילה השניי עשר", "קזבלן", "ירמה", "האדרת", "הקמצן", "כתר בראש", המחזמר הידוע "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" ו"חגיגת קיץ". בונים ביים גם הצגות בתיאטרון "הבימה", בתיאטרון חיפה, ב"תיאטרון העממי", בתיאטרון "בימות" ובתיאטרוני בידור אחרים. היה ממייסדי להקת "בצל ירוק" בשנות החמישים וביים את הופעותיה. כן ביים את ההצגות של תיאטרון